

6. Нечай А.А. Проблеми правового регулювання публічних фінансів та публічних видатків : монографія / А.А. Нечай. – Чернівці, 2004. – 264 с.
7. Ожегов С.И. Словарь русского языка. Около 53000 слов / С.И. Ожегов ; под ред. Л.И. Скворцова. – 24-е изд., испр. – М. : «Оникс 21 век», «Мир и образование», 2003. – 944 с.
8. Перепелиця М. Публічний інтерес як мета діяльності суб'єктів фінансового права / М. Перепелиця // Вісник Академії правових наук України : збірник наукових праць. – 2009. – № 2. – С. 112–119.
9. Політологічний енциклопедичний словник : навч. посібник для студентів вищ. навч. закладів. – К. : Генеза, 1997. – 400 с.
10. Полянский В.В. Публичные и частные интересы в конституционном праве: проблемы и гармонизация / В.В. Полянский // Интерес в публичном и частном праве : материалы науч. конф., (Москва, 21 нояб. 2002 г.). – Высш. шк. экономики. – М., 2002.
11. Рабінович П. Право приватне і право публічне як загальносоціально-природні явища та їх відображення у законодавстві // Українське право. – 2004. – № 1. – С. 8–20.
12. Энциклопедический словарь. – Т. XV / Ф.А. Брокгауз, И.А. Ефронь. – СПб., 1895. – 960 с.
13. Юридична енциклопедія. – Видавництво «Українська енциклопедія» імені М.П. Бажана. – Київ. – 2001. – 768 с.

КАРАМИШЕВ Д. В.,
експерт з юридичних питань
(Приватне підприємство
«Юридична компанія «Акцент»)

УДК 342.9

ПОРЯДОК, ПРОЦЕС, ПРОЦЕДУРА ПОГАШЕННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ: У ЧОМУ РІЗНИЦЯ?

У статті досліджуються такі категорії як порядок, процес та процедура погашення податкового боргу. Аналізується практика застосування цих термінів у податковому праві України.

Ключові слова: процес, процедура, порядок, погашення податкового боргу, стягнення.

В статье исследуются такие категории как порядок, процесс и процедура погашения налогового долга. Анализируется практика применения этих терминов в налоговом праве Украины.

Ключевые слова: процесс, процедура, порядок, погашение налогового долга, взыскание.

The following categories as a process, a procedure and an order for tax discharging are investigated in the article. The practice of application of the aforementioned terms within Ukrainian tax law is analysed.

Key words: process, procedure, order, discharging of a tax debt, charge.

Вступ. Як зазначав Р. Декарт: «Уточнення значення слів звільнить людство від половини помилок». Цей вислів є надзвичайно актуальним для податкових правовідносин, оскільки

дійсно багато помилок у податковій сфері робиться саме через невизначеність або складність понять, що використовуються. Одним із прикладів термінологічної невизначеності є використання в правозастосовній практиці трьох понять: порядок, процес та процедура погашення податкового боргу. У податковому законодавстві України не міститься легальних визначень цих термінів. При цьому на практиці вони можуть використовуватись як синоніми або мати абсолютно різний зміст, що призводить до неоднакового застосування правових норм.

Необхідно зазначити, що проблемою визначення змісту та співвідношення понять процес та процедура в теорії права присвячувались роботи таких авторів, як С.С. Алексєєв, Д.М. Бахрах, Д.В. Вінницький, В.М. Горшенєв, Ж.Б. Доржиєв, І.А. Іванников, А.І. Кім, І.М. Лазарєв, А.В. Малько, Н.І. Матузова, П.Є. Недбайло, В.С. Основін, М.І. Пискотін, Н.Г. Саліщева, А.В. Самійленкою, О.В. Серьогін, В.О. Тарасова, Н.М. Чепурнова, О.В. Яковенко. Зокрема, деякі із цих авторів вважають, що поняття «процес» є загальним щодо процедури, інші – навпаки зауважують, що процес є різновидом процедури у вузькому значенні юрисдикційного процесу. Питання визначення та співвідношення процесу та процедури в податковому праві розглянуто в статті О.Є. Васильєва «Питання співвідношення поняття податкового процесу та податкових процедур», який дотримується точки зору, що податковий процес та процедура мають співвідноситись як зміст та форма. Ю.І. Туник у статті «Процедура погашення податкового боргу: визначення поняття» надав визначення поняттю «процедура погашення податкового боргу». При цьому Ю.І. Туник не розглядає та не порівнює процедуру погашення податкового боргу з поняттями «процес погашення податкового боргу» та «порядок погашення податкового боргу». Слід також зауважити, що при досить великій кількості досліджень щодо визначення та співвідношення термінів «процес» та «процедура» питання щодо цих термінів у контексті погашення податкового боргу в межах податкового права не розглядалось. Крім того, відсутні дослідження змісту поняття «порядок погашення податкового боргу» та його співвідношення з поняттями процес та процедура погашення податкового боргу. Відсутність зазначених теоретичних досліджень могла зумовити неоднакове застосування вказаних вище понять на практиці. На думку автора, з'ясування змісту та співвідношення понять порядок, процес, процедура погашення податкового боргу є необхідною умовою для правильного розуміння та застосування правових норм, що містять вказані вище поняття.

Постановка завдання. Метою цієї статті є аналіз та порівняння змісту понять «процес погашення податкового боргу», «процедура погашення податкового боргу» та «порядок погашення податкового боргу», що використовуються в теорії податкового права України. Крім того, у цій статті досліджуватиметься застосування та тлумачення вказаних вище понять у правозастосовній та судовій практиці.

Результати дослідження. По-перше, стосовно поняття «процедура погашення податкового боргу» необхідно зазначити, що вивчення змісту цього терміну обумовлюється його безсистемним застосуванням у юридичній літературі та практиці. Оскільки джерела податкового права України не містять визначення поняття «процедура погашення податкового боргу», у правозастосовній практиці були зроблені спроби самостійного тлумачення цих термінів. Так, у листі Вищого адміністративного суду України (надалі – ВАСУ) від 24.10.2013 р. № 1484/12/13-13 термін «процедура погашення податкового боргу» використовується в сенсі комплексу певних дій, передбачених Податковим кодексом України (далі – ПК України) або Законом України «Про виконавче провадження», спрямованих на примусове стягнення податкового боргу з платника податків [1]. У той же час у листі Державної податкової адміністрації України від 21.12.2005 р. №25576/7/24-221 термін «процедура погашення податкового боргу» застосовується щодо визначення різних способів погашення податкового боргу, зокрема через добровільну сплату, стягнення, списання, які в сукупності формують процедуру погашення податкового боргу [2]. Отже, різні суб'єкти по-різному тлумачать процедуру погашення податкового боргу: ВАСУ розглядає її як процедуру стягнення податкового боргу, а податкова розуміє процедуру погашення податкового боргу як здійснення цілого

ряду дій (сплата, стягнення, списання, зарахування скасування), де стягнення лише одна з процедур. У теорії також існують спроби надати визначення поняттю процедура погашення податкового боргу, зокрема Ю.І. Туник визначає процедуру погашення податкового боргу як різновид адміністративної процедури, урегульованої нормами чинного адміністративного та податкового законодавства системи впорядкованих та послідовних процесуальних дій, що здійснюється органами Державної податкової служби України з метою своєчасного та повного погашення податкового боргу [3, с. 3]. Тобто, Ю.І. Туник вважає процедуру погашення податкового боргу єдиною процедурою без зазначення її елементів. Крім того, для описання певного порядку дій із погашення податкового боргу в законодавстві та юридичній літературі, поряд із терміном «процедура погашення податкового боргу», застосовують поняття «процес погашення податкового боргу» або «порядок погашення податкового боргу» [4]. При цьому незрозуміло чи ці терміни використовуються як синоніми, чи вони мають дещо різний зміст.

Таким чином, відсутність легального визначення поняття «процедура погашення податкового боргу» спричиняє його неоднозначне застосування в науці та практиці, а також плутанину у визначеннях процедури, процесу й порядку погашення податкового боргу. Оскільки підґрунтя для неоднакового тлумачення вказаних вище термінів може лежати в площині загальної теорії права, необхідно проаналізувати окремо терміни «процес», «процедура», «порядок», «погашення податкового боргу» з метою встановлення їх змісту.

Процедура походить від латинського слова «procedo» – просуваюсь, проходжу. У теорії права не існує єдиного визначення поняття «юридична процедура», однак більшість вчених-правників, зокрема, Н.М. Чепурнова, О.В. Серьогін, О.В. Яковенко, І.А. Іванников, С.С. Алексєєв, Н.І. Матузова та А.В. Малько, визначають такі основні елементи цього терміну. По-перше, процедурою є певний порядок вчинення юридично значущих дій або здійснення певної діяльності. По-друге, юридична процедура як певний порядок має бути передбачена та врегульована нормами права. По-третє, процедура здійснюється з метою реалізації правових норм для досягнення певного результату, який може означати реалізацію прав та інтересів суб'єктів правовідносин та/або вирішення індивідуальних спорів. Таким чином, процедура – це визначений у законодавстві порядок юридичної діяльності (здійснення юридично значущих дій), спрямований на реалізацію норм права з метою отримання результату [5, с. 116]. П. Сандевуар також наголошував, що процедура полягає саме в послідовності актів або операцій, які, звичайно, повинні бути здійснені в певному порядку з метою домогтися виконання того або іншого юридичного акта [6, с. 4].

На думку Н.М. Чепурної та О.В. Серьогіна, правильне розуміння сутності юридичної процедури залежить від співвідношення цього терміну з поняттям «юридичний процес» [7, с. 315]. Співвідношення понять «юридичний процес» і «процедура» можна розглядати з таких точок зору. З першої – «процес» і «процедура» є ідентичними за змістом термінами, оскільки лексичним значенням обох термінів є просуватися вперед, здійснювати певні дії у визначеному порядку. З іншої точки зору, юридичний процес є вужчим за поняття процедура та означає юрисдикційний процес розгляду певної справи в порядку, передбаченому певним процесуальним законом або кодексом. Прибічниками юридичного процесу у вузькому значенні є С.С. Алексєєв, Д.М. Бахрах, Д.В. Вінницький, Ж.Б. Доржиєв, М.І. Пискотін, Н.Г. Саліщева, А.В. Самійленко, В.О. Тарасова. З третьої – процес є ширшим за поняття процедура, оскільки характеризується не лише юрисдикційним, але й позитивним (регуляторним) правозастосуванням, при цьому процедури складають окремі етапи процесу. Такої точки зору дотримуються В.М. Горшенев, І.А. Іванников, А.І. Кім, І.М. Лазарєв, П.Є. Недбайло, В.С. Основін, О.В. Серьогін, Н.М. Чепурнова і О.В. Яковенко. Найбільш популярне серед науковців визначення юридичного процесу в широкому значенні надане В.М. Горшеневим. На його думку, юридичний процес – це комплексна система органічно взаємопов'язаних правових форм діяльності уповноважених органів держави, посадових осіб, а також зацікавлених у вирішенні різних юридичних справ інших суб'єктів права, яка: а) проявляється у вчиненні операцій із

нормами права у зв'язку з вирішенням певних юридичних справ; б) здійснюється уповноваженими органами держави та посадовими особами на користь зацікавлених суб'єктів права; в) закріплюються у відповідних правових актах – офіційних документах; г) регулюються процедурно-процесуальними нормами; д) забезпечується відповідними способами юридичної техніки [8, с. 10]. При цьому, відповідно до наведених вище визначень, за межами процедури та процесу залишаються, по суті, процедурні відносини, що не пов'язані із застосуванням права.

Проаналізувавши поняття «юридичний процес» та «процедура», приходимо до висновку, що обидва терміни мають однакове лексичне значення. При цьому в юриспруденції питання співвідношення понять «юридичний процес» та «юридична процедура» до цього часу є дискусійним. На думку автора, обидва підходи до співвідношення процедура й процес є правильними. При цьому обсяг змісту понять «процес» та «процедура» може змінюватись у залежності від галузі права та специфіки правовідносин їх суб'єктів. Такі висновки базуються на аналізі застосування норм різних галузей права, що застосовуються до певних правовідносин, зокрема, з точки зору процесуального права процес матиме більш широкий зміст, ніж процедура, у той же час процедура буде сприйматись у більш широкому значенні для сторін, що оскаржують рішення адміністративного органу, оскільки судовий процес із розгляду такого спору є одним з елементів загальної процедури. Головна проблема, на думку автора, полягає саме в єдиному підході до визначення процесу й процедури в законодавстві та правозастосовній практиці. На жаль, у теорії та практиці податкового права такого єдиного підходу на сьогоднішні не створено [9].

Щодо терміну «погашення податкового боргу», то він визначається в п.п. 14.1.152 п. 14.1. ст. 14 ПК України як зменшення абсолютного значення суми такого боргу, підтвержене відповідним документом [4]. Отже, термін «погашення податкового боргу» є загальною категорією, що означає зменшення податкового боргу будь-якими передбаченими законодавством України способами. При цьому таке зменшення має підтверджуватись відповідними документами. На жаль, ПК України не містить єдиного переліку всіх способів погашення податного боргу в одній статті, однак загальний аналіз норм ПК України дозволив виокремити такі способи. По-перше, погашення податкового боргу може провадитись шляхом добровільної сплати платником податків суми податкового боргу (ст. ст. 35, 87, 100, 113, 131 ПК України). Під податковим боргом згідно п.п. 14.1.175. п. 14.1. ст. 14 ПК України розуміється сума узгодженого грошового зобов'язання (з урахуванням штрафних санкцій за їх наявності), але не сплаченого платником податків у встановлений ПК України строк, а також пеня, нарахована на суму такого грошового зобов'язання. По-друге, погашення здійснюється як результат стягнення податкового боргу в примусовому порядку (ст. ст. 87, 95 ПК України). По-третє, погашення відбувається шляхом зарахування податковим органом, за заявою платника податків або без такої, грошових коштів сплачених на інші цілі (приклад міститься у п.п. 87.1. та 87.9. ст. 87 ПК України). По-четверте, списання податкового боргу контролюючим органом як безнадійного згідно ст. 101 ПК України. По-п'яте, скасування податкового боргу в результаті його фактичного зменшення в разі подання уточнюючих розрахунків, скасування податкових повідомлень/рішень та/або рішень про застосування штрафних (фінансових) санкцій, зменшення пені [10; 11].

Отже, погашення податкового боргу є узагальнюючим терміном, що сам по собі не передбачає механізмів зменшення податкового боргу. Таке зменшення відбувається через застосування окремих способів, зокрема сплати, стягнення, списання, зарахування, скасування, що передбачені різними статтями ПК України, а в деяких випадках окремими нормативно-правовими актами. При цьому застосування того чи іншого способу погашення податкового боргу не завжди є послідовним або таким, що має обов'язково застосовуватись для досягнення мети. Наприклад, податковий борг може бути погашений на стадії направлення податкової вимоги шляхом добровільної сплати або погашення, також його може бути здійснено через списання; при цьому сторони попередньо пройшли через про-

цедуру примусового стягнення, що не завершилась погашенням податкового боргу, або зарахування може бути проведено під час добровільної сплати або стягнення або скасування. Тобто, якщо розглядати погашення податкового боргу як процедуру, то необхідно зважати на головну ознаку процедури – сувору послідовність дій, що обов'язково мають бути здійснені суб'єктами правовідносин для досягнення певного результату. Зважаючи на те, що погашення податкового боргу не передбачає такої суворої послідовності, застосування терміну «процедура» стосовно погашення податного боргу, зокрема Ю.І. Туником, є не зовсім коректним [3, с. 3]. З іншого боку, кожен із наведених вище способів погашення податкового боргу: добровільна сплата, стягнення, зарахування, списання, скасування, – врегульований процедурними нормами, що містять певний порядок дій для зменшення податкового боргу. Указані способи відповідають критеріям поняття процедура, а саме послідовність дій передбачених у законодавстві, що має бути вчинена для досягнення результату. Отже, маємо такі окремі процедури: процедура добровільної сплати, процедура стягнення, процедура зарахування, процедура списання, процедура скасування. Застосування терміну «процедура погашення податкового боргу» для визначення лише одного способу погашення податкового боргу, як це зробив ВАСУ, є помилковою, оскільки не враховує специфіки терміну «погашення податкового боргу» [1]. Для визначення сукупності окремих процедур погашення податкового боргу, можна використовувати термін «процедури погашення податкового боргу». При цьому набір та послідовність застосування вказаних процедур визначається податковим законодавством України з огляду на конкретну ситуацію.

Іншим варіантом для визначення сукупності дій або способів щодо погашення податкового боргу є використання терміну «процес погашення податкового боргу». Одразу слід зауважити, що термін «процес» стосовно погашення податкового боргу необхідно тлумачити в широкому значенні як юрисдикційну та позитивну (регуляторну) правозастосовну практику. У випадку погашення податкового боргу прикладом позитивної (регуляторної) правозастосовної практики може бути списання податкового боргу або його скасування. Тобто процес погашення податкового боргу в широкому значенні цього терміну включає в себе як судовий процес, відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАСУ), так і позасудові способи погашення податкового боргу, передбачені ПК України, законами та підзаконними актами. Використання терміну «процес погашення податкового боргу» у широкому значенні, дозволяє реалізувати відповідну концепцію співвідношення понять «процес» та «процедура». У цьому разі процес погашення податкового боргу є загальним терміном, що складається з окремих елементів – «процедур», спрямованих на зменшення податкового боргу, про які зазначалось вище. На думку автора, застосування терміну «процес» у цьому контексті є більш вдалим, оскільки на відміну від процедури, він не містить вимоги щодо суворої послідовності дій. Однак проблема полягає в тому, що поняття «процес погашення податкового боргу» у податковому праві України майже не використовується. Лише деякі автори використовують термін «процес» щодо погашення податкового боргу [12, с. 5]. До того ж у податковому праві немає єдиного підходу щодо визначення об'єму (змісту) поняття «процес». У зв'язку із чим застосування одночасно обох термінів: «процес» і «процедура», без вирішення питання про їх співвідношення, викличуть суперечки та плутанину.

Враховуючи викладене вище, термін «процес погашення податкового боргу» може бути використаний як альтернатива терміну «процедури погашення податкового боргу», однак для цього необхідно визначити обсяг (зміст) цього поняття на законодавчому рівні.

Стосовно використання терміну «порядок» щодо погашення податкового боргу необхідно зазначити таке. Термін «порядок» означає правило, алгоритм, спосіб виконання будь-чого. З лексичної точки зору термін «порядок» може використовуватися як синонім до процесу або процедури. У теорії права термін «процедура» визначають як певний порядок дій (діяльності) [5, с. 116]. У податковому законодавстві України термін «порядок погашення податкового боргу» застосовується лише в ст. 99 ПК України стосовно деяких випадків

погашення податкового боргу фізичної особи. Подальший аналіз норм ПК України та правозастосовної практики виявив, що термін «порядок» щодо окремих способів погашення податкового боргу використовується в тому самому значенні, що і «процедура». Наприклад, ст. 101 ПК України дії щодо списання податкового боргу визначає терміном «порядок». Аналіз інформаційних листів ВАСУ також показує, що в судовій практиці термін «порядок» використовується в тому самому значенні, що й термін «процедура» щодо погашення податкового боргу [1; 13; 14].

Таким чином, терміни «порядок» та «процедура» у контексті погашення податкового боргу використовуються як синоніми. Зокрема, «порядок погашення податкового боргу» використовується в податковому законодавстві в значенні, що відповідає поняттю «процедури погашення податкового боргу». Крім того, у законодавстві України та судовій практиці використовують термін «порядок» як синонім слова «процедура» стосовно окремих способів погашення податкового боргу, зокрема порядок (процедура) стягнення податкового боргу або порядок (процедура) списання податкового боргу.

Висновки. Зважаючи на викладений вище аналіз понять «процедура погашення податкового боргу», «процес погашення податкового боргу», «порядок погашення податкового боргу», у підсумку робимо такі висновки. У зв'язку з тим, що податкове законодавство України не дає чіткого визначення понять «процес», «процедура», «порядок погашення податкового боргу» має місце їх неоднакове, а у деяких випадках помилкове застосування в практиці. Зокрема, використання терміну «процедура погашення податкового боргу» у значенні єдиної процедури або для визначення певного способу погашення податкового боргу є некоректним. Замість цього автором пропонується застосовувати термін «процедури погашення податкового боргу» як загального терміну для визначення сукупності окремих процедур сплати, списання, стягнення, зарахування, скасування податкового боргу. Спірним залишається використання терміну «процес погашення податного боргу», оскільки існує два різні підходи визначення його змісту: у широкому значенні процес погашення податкового боргу означатиме сукупність процедур стягнення, списання, сплати, скасування, зарахування, що, на думку автора, відповідає теоретичній моделі співвідношення процес–процедура, у вузькому – лише процедуру стягнення в судовому порядку. Термін «порядок погашення податкового боргу» застосовується в практиці як синонім «процедур погашення податкового боргу», при цьому спірних питань із цього приводу не виникає. Підсумовуючи, необхідно додати, що в умовах відсутності чіткого розмежування понять «процедура», «процес», «порядок погашення податкового боргу» у законодавстві України, лише опрацювання єдиного підходу до застосування цих термінів допоможе уникнути помилок й суперечностей, що трапляються на практиці.

Список використаних джерел:

1. Про порядок виконання судових рішень про стягнення з платників податків коштів у рахунок погашення податкового боргу : лист Вищого адміністративного суду України від 24 жовтня 2013 року № 1484/12/13-13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vasu.gov.ua>.
2. Про методичні рекомендації з питань застосування процедур погашення податкового боргу : лист Державної податкової адміністрації України від 21 грудня 2005 року № 25576/7/24-221 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uazakon.com/document/fpart31/idx31482.htm>.
3. Туник Ю.І. Процедура погашення податкового боргу: визначення поняття / Ю.І. Туник // Часопис Академії адвокатури України. – 2012. – № 15. – С. 1–5.
4. Податковий кодекс України : закон України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
5. Иванников И.А. Теория государства и права : [учебник] / И.А. Иванников. – М. : РИОР ; ИНФРА-М: Академцентр, 2012. – 352 с.

6. Боднарук Ю.В. Податкові провадження в Україні: теоретико-правові засади : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Ю.В. Боднарук ; Одеська національна юридична академія. – О., 2008. – 13 с.
7. Чепурнова Н.М. Теория государства и права : [учебное пособие] / Н.М. Чепурнова, А.В. Серёгин. – М. : ЕАОИ, 2007. – 465 с.
8. Горшенев В.М. Теория юридического процесса / В.М. Горшенев. – Х. : Вища школа, 1983. – 192 с.
9. Васильев Є.О. Питання співвідношення поняття податкового процесу та податкових процедур [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/DNI_2006/Pravo/2_vasil_jev%20je.o..doc.htm.
10. Порядок направлення органами державної податкової служби податкових повідомлень-рішень платникам податків : наказ Міністерства фінансів України від 28 листопада 2012 року № 1236 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z2135-12/print1396953740866601>.
11. Порядок ведення органами Міністерства доходів і зборів України оперативного обліку податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, інших платежів, які сплачуються під час митного оформлення товарів : наказ Міністерства доходів і зборів України від 05 грудня 2013 року № 765 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0217-14>.
12. Туник Ю.І. Процедури погашення податкового боргу : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Ю.І. Туник ; Національний університет державної служби України. – Ірпінь, 2013. – 19 с.
13. Щодо однакового застосування адміністративними судами окремих приписів Податкового кодексу України та Кодексу адміністративного судочинства України : лист Вищого адміністративного суду України від 10 лютого 2011 року № 203/11/13-11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vasu.gov.ua>.
14. Щодо особливостей провадження у справах за зверненнями органів державної податкової служби : лист Вищого адміністративного суду України від 22 квітня 2011 року № 571/11/13-11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vasu.gov.ua>.

